

νος. 'Αλλ' ὦ! τοῦ θαύματος, οὔτε Φουγάσδος οὔτε Μπαρμποῦτος, οὔτε κἀν ἴχνος λείπτος! 'Ἡ αὐτὴ ἦτο ἄνω κάτω, πλήρης ἐφοδίων στρατιῶται ἐτρεχον ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐσπευμένως οὐδεὶς ἐπρόδεχεν εἰς τοὺς πτωχοὺς πελάτας οἵτινες ἠτένιζον μελαγχολικῶς πρὸς τὴν θύραν τοῦ μαγειρείου. Τὸ σύνταγμα ν' ἀναχωρήσῃ αὐθημερόν, εἶχε λάβει διαταγὴν.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΤΙΣ ΑΝΕΚΑΛΥΨΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Πέρυσι καὶ ἐφέτος πολλὰ ἀκούομεν περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Δυτικοῦ ἡμισφαιρίου ὑπὸ τοῦ Κολόμβου. 'Αλλ' ἦτο ἄραγε αὗτος ὁ πρῶτος ξένος, ὅστις ἐπάτησε τὸ χῶμα τῆς Ἀμερικῆς;

Εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον ὑπάρχει βιβλίον τι ὀνόματι Zobedi, καθ' ὃ μοναχοὶ Βουδδισταὶ ἐκ Κίνας ἐρχόμενοι προσήγγισαν εἰς τὰ δυτικά παράλια τῆς Βορείου Ἀμερικῆς κατὰ τὸ ἔτος 432 μ. Χ., καὶ ὠνόμασαν τὴν νέαν ταύτην χώραν Φου-σάγγ.

Μετά τινα ἔτη, ἦτοι τὸ 464, Κινέζος τις ὀνόματι Χοεΐ-Σιν μετὰ τινων συντρόφων του ἐξέκίνησαν διὰ τὴν νέαν γῆν, καὶ νομίζεται ὅτι ἀπεβιάσθησαν εἰς τὰ δυτικά παράλια τοῦ Μεξικοῦ. 'Ἡ ἐκθεσις τοῦ πλοῦ τοῦ Χοεΐ-Σιν κατεχωρίσθη εἰς τὰ Χρονικά τοῦ Σινικοῦ Κράτους.

Περὶ τὸ 727 ἱεραπόστολοι Ἰρλανδοὶ ἀνεκάλυψαν τὴν νῆσον Ἰσλανδίαν καὶ ἱδρυσαν ἀποικίας ἐκεῖ, αἵτινες κατάρθωσαν νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ 100 σχεδὸν ἔτη, ὕστερον ὅμως ἐγκατελείφθησαν. Τὸ 860 μ. Χ. ἡ Ἰσλανδία ἀνεκαλύφθη ἐκ νέου ὑπὸ τῶν Σκανδιναύων, οἵτινες τὴν ὠνόμασαν Ἰσλανδίαν (ἦτοι γῆν τοῦ πάγου). Δεκατέσσαρα δὲ ἔτη μετὰ ταῦτα ἱδρύθη ἡ νῦν πρωτεύουσα 'Ρεύικαβίκ.

Ὀλίγον πέραν τῆς Ἰσλανδίας πρὸς δυσμὰς κεῖται ἡ Γρηνλανδία· διὸ καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀνακαλυφθῇ καὶ αὕτη. Τοῦτο ἐγένετο τὸ 876 μ. Χ. ὑπὸ τινος Σκανδιναύου ὀνόματι Γούννιβιρν· μόλις ὅμως τὸ 983 ἱδρύθη ἐκεῖ ἀποικία μόνιμος.

Τὸ 995 Βιάρνι τις ἀποπλεύσας ἐκ Νορβηγίας νὰ εὕρῃ τὸν πατέρα του ἐν Γρηνλανδίᾳ, παρεσύρθη ὑπὸ ἐναντίων ἀνέμων καὶ προσήγγισεν εἰς τὰ παράλια τῆς Νέας Σκωτίας, Νέας Γῆς καὶ Λαβραδῶρ, ἐκεῖθεν δὲ παραπλέων ἀνῆλθε μέχρι Γρηνλανδίας. Αὐτὸς ἦτο ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος ὅστις εἶδε τὴν Ἀμερικὴν. Ὅταν δὲ ἐπέστρεψεν εἰς Νορβηγίαν, ὅλοι τὸν ἐπέπληξαν διότι δὲν ἐξῆλθε νὰ ἐξετάσῃ τὰ νέα παράλια ἅπερ ἀνεύρε, τάχιστα δὲ κατηρτίσθη πλοῖον, ὅπως ἐκπλεύσῃ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ βασιλόπαιδος Λίφ τοῦ Εὐτυχοῦς, ἀνεχώρησε

διὰ Ἰσλανδίας καὶ Γρηνλανδίας εἰς τὴν νέαν ἡπειρον. Ἀπεβιάσθησαν οἱ Νορβηγοὶ οὗτοι πρῶτον πλησίον τῆς νῦν Βοστώνης καί, ἐτι περαιτέρω πρὸς νότον παραπλέοντες, ἱδρυσαν καὶ μόνιμον σταθμόν. ὠνόμασαν δὲ τὴν χώραν Vinland ἦτοι χώραν ἀμπέλων· καὶ ἐπανῆλθον εἰς Γρηνλανδίαν μὲ φορτίον σταφυλῶν καὶ ξυλείας. Τὸ 998 ὁ θεῖος τοῦ Λίφ κατέπλευσεν εἰς τὴν Βίνλανδ ταύτην, διεχείμασεν ἐκεῖ καὶ περιεργάσθη τὸν κόλπον τῆς Νέας Ὑόρκης, εὐρών, καθὼς εἶπεν, ἐν ξύλινον παράπηγμα ἀλλὰ μὴ ἰδὼν οὐδαμοῦ ἀνθρώπων.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος παρέπλευσε τὰ βορειότερα παράλια τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐφόνευσεν ὀκτῶ Ἑσκιμῶ (ἐντοπίους). Ἀλλὰ συγχρόνως ἐν τινὶ ἀψιμαχίᾳ ἐφονεύθη καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἐτάφη οὐχὶ μακρὰν τῆς νῦν Βοστώνης. Τὸ 1002 καὶ ἄλλη ὁμοία ἀποστολὴ ἐπισκέφθη τὰ παράλια τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἀλλ' ἄνευ μεγάλων ἀποτελεσμάτων. Τὸ 1007 κατέπλευσεν αὐτόθι στόλος ἐκ τριῶν μεγάλων πλοίων ὑπὸ τὸν Νορβηγὸν Θῶρφιν μὲ 140 ἀποίκους ἐξ Ἰσλανδίας· ἀλλ' ἀφοῦ ἐπὶ δύο ἔτη περιεργάσθησαν διάφορα μέρη, ἐπανῆλθον ἄπρακτοι εἰς Γρηνλανδίαν. Κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐγεννήθη τὸ πρῶτον Εὐρωπαῖον παιδίον ἐν τῇ Νέῃ Κόσμῳ, ὁ υἱὸς τοῦ Θῶρφιν, πρόγονος δὲ τοῦ διασήμου γλύπτου Θῶρβαλδσεν τῆς ἐποχῆς μας. Ἐπίσης καὶ τὸ 1011 ἄλλη ἀποστολὴ Νορβηγῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐπανῆλθεν ἄπρακτος, ἀφοῦ σχεδὸν ἐξηφανίσθησαν ἀλληλοσφαζόμενοι οἱ ἀποικοὶ. Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία ἐμφάνις Σκανδιναύων εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ταῦτα ἐρανίσθημεν ἐκ τῶν Antiquitates Americanae, συγγράμματος ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Δανίας.

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ.

Παροιμιώδης πλέον εἶναι ἡ ἀποτυχία ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε προσπαθειῶν τῆς ἐπιστήμης, ὅπως λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐναερίου κινήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπὸ τοῦ μυθολογικοῦ Ἰκάρου καὶ ἐντεῦθεν, ὅλοι οἱ ἀεροναῦται, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ἐφεῦρον τρόπον τοῦ πετᾶν ἀπέτυχον, οὕτως ὥστε κατήντησε πλέον τὸ πρᾶγμα ἐπίσης γελοῖον ὅσον καὶ ἡ εὐρεσις τοῦ ἀεικινήτου. Ἐσχάτως ὁ μὲν εἰσῆλθε τὸ ζήτημα τῆς ἐναερίου συγκοινωνίας εἰς ἐνθαρρυντικώτερον στάδιον, ἀφ' οὗ οἱ πρωτεύοντες ἐν ταῖς θετικαῖς ἐπιστήμαις ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἀφιερῶσι καὶ συγκεντρώνουσιν ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Τὴν σήμερον τὸ ἀερόστατον ἔχει κατα-

τήσει ἀπαραίτητον εἰς πάντα τέλειον Εὐρωπαϊκὸν στρατόν, καὶ ἡ Γαλλία καθὼς καὶ ἡ Γερμανία ἔχει λόγους ἀεροστατικούς, ὧν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν ἀεροναυτικὴν ἀσχολοῦνται.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν κινητῶν ἀεροστάτων γίνεται μεγίστη πρόοδος, ταχέως δὲ ἐλπίζεται ὅτι καὶ τοῦτο θὰ ᾔται λελυμένον. Ἡ τελευταία ἀπόπειρα εἰς τὸν κλάδον τοῦτον ἐγένετο ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ Λάγγλεϋ, διευθυντοῦ τοῦ Σμιθσωνείου Ἰνστιτούτου ἐν Βασιγκτῶνι, ὅστις εἶναι συγγραφεὺς γνωστοῦ ἔργου ἀστρονομικῆς, καὶ ἐφευρέτης τοῦ βολομέτρου (μηχανήματος πρὸς καταμέτρησιν τῶν ἐλαχίστων ἀκτίνων τῆς θερμότητος). Οὗτος ἐφεῦρεν ἐσχάτως καὶ ἀτμοκίνητον ἀερόστατον, τὴν περιγραφὴν τοῦ ὁποίου μεταφέρομεν ἐκ τινος ἐγκρίτου Ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ

Τὸ ἀερόστατον τοῦτο ἐν παρόδῳ εἰρήσῃ, δὲν εἶναι εἰμὴ πρότυπον (μοδέλλον). Ἐχει σχῆμα ἰχθύος, ἢ τῆς γνωστῆς πολεμικῆς τορπίλλης. Διὰ τοῦ μέσου, κατὰ μῆκος, διέρχεται κύλινδρος στερεώτατος (ἀνάλογος πρὸς τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ ἰχθύος) ἐκ μίγματος χάλυδος καὶ ἀλουμινίου, μήκους μὲν 5 μέτρων, πάχους δὲ 5 ἐκατοστῶν τοῦ μ. Πρὸς στερεώσιν τῆς σπονδυλικῆς ταύτης στήλης ὑπάρχουν πλευραὶ (παῖδια) ἐκ χάλυδος, αἵτινες καὶ αὐταὶ στερεοῦνται διὰ δοκῶν ἐξ ἀλουμινίου κατὰ μῆκος τοῦ ἰχθύος, ἐνυμένων δὲ ὅλων μὲ τὸν μεσαῖον κύλινδρον εἰς τὴν οὐράν. Οὕτως ἀποτελεῖται σύμπλεγμα στερεώτατον, καὶ συνάμα ἐλαφρότατον, ἀφοῦ, ὥς γνωστὸν τὸ ἀλουμίνιον εἶναι ἐλαφρότατον μέταλλον. Αἱ μηχαναὶ εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὴν κεφαλὴν (οὕτως εἰπεῖν) τοῦ ἰχθύος. Ζυγίζουν 60 οὔγγιας καὶ ἀναπτύσσουν δύναμιν ἐνὸς ἴππου! Οἱ λέβητες τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἐκ λεπτοῦ χαλκοῦ καὶ ζυγίζουν ἕκαστον περίπου 3 ὀκάδας· καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ἰχθύος. Ἀντὶ ὕδατος μεταχειρίζονται μίγμα τι ὑδροανθρακικοῦ ὀξέος εὐκόλως ἐξατμιζομένου εἰς πολὺ μικρὰν θερμοκρασίαν. Ἀντὶ ἀνθράκων καίεται γαζολίνα (εἶδος νάφθας), ὑπάρχει δὲ εἰς τὴν οὐράν τοῦ ἰχθύος δεξαμενὴ χωροῦσα ἀρκετὴν γαζολίνην ὅπως τρέφεται τὸ πῦρ ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς εἶναι δύο ἔλικες μεγάλαι, δυνάμενοι νὰ λοξευθῶσιν, ὅπως ἀλλάσσει διευθύνουσιν τὸ ἀερόστατον· αἱ ἔλικες αὗται δύνανται νὰ κάμουν 1700 στροφὰς κατὰ λεπτόν. Ὑπάρχουν τέλος καὶ δύο ζεύγη πτερύγων, ἥτοι μεγάλαι ἐπιμήκεις σκελετοὶ ἐξ ἀπλουμινίων ράβδων, κεκαλυμμένοι μὲ μεταξωτὸν ὑφασμα. Αἱ πτέρυγες αὗται κρατοῦν αἰωρούμενον τὸ ἀερόστατον,

ὅταν ἔχουν κλίσιν ἐπίπεδον. Δύνανται ὁμως νὰ λάβῃν κλίσιν ἀνωφερῇ ἢ κατωφερῇ, οὕτως ὥστε νὰ ἀνέρχεται ἢ νὰ κατέρχεται πρὸς τὴν γῆν τὸ ἀερόστατον.

Ὁ καθηγητὴς Λάγγλεϋ ἔκαμεν ἤδη ἐπιτυχέστατα πειράματα μὲ μικρὰ πρότυπα τοῦ ἀεροστάτου του, ἅτινα τιθέμενα εἰς κίνησιν ἐπέτων ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεών του, ὡς φυσικὰ πτηνά. Ἦδη πρόκειται νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐφευρέσιν του εἰς μεγαλεῖτερον μέγεθος. Ἀς ἴδωμεν τι θὰ ἀπογείνῃ καὶ αὐτό!

ΠΗΓΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚῆ

Πλησίον εἰς τινὰ κώμην τῆς Καλιφορνίας εὐρέθη πρὸ τινων ἐτῶν πηγὴ ὕδατος πολὺ περιέργου. Τὸ ὕδωρ τοῦτο δὲν διαφέρει τοῦ κοινοῦ ὕδατος εἴτε κατὰ τὴν ὕψιν εἴτε κατὰ τὴν γεῦσιν, (ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτο ὀλίγον ἀλμυρόν). Ἀλλ' ὅταν πίνῃ τις ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ, καταλαμβάνεται ἐντὸς ἡμισετίας ὥρας ὑπὸ τελείας ναρκώσεως, ὥστε νὰ μένῃ ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας ἀναίσθητος.

Εἰς τοὺς Ἰνδιανούς ἡ πηγὴ αὕτη εἶναι γνωστὴ ἐπὶ πολλὰς ἤδη γενεάς. Τὴν καλοῦν δὲ τὴν «πηγὴν τοῦ ὕπνου» καὶ ἀναμφιβόλως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅταν ἐβαρύνθησαν τὴν ζωὴν, θὰ ἐπιον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰ Ἠλύσια κυνηγετικὰ πεδία, ἅτινα προσδοκῶσι μετὰ θάνατον.

Πολλὰκις δὲ εὐρίσκονται πτώματα ζώων—δορκάδων, ἀλωπέκων, καὶ πτηνῶν ἀκόμη—εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τῆς πηγῆς, ἅτινα ἐπιον καὶ δὲν ἐπρόφθασαν οὐδὲ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν, πρὸ τοῦ τὰ καταλάβῃ ἡ νάρκη.

Οἱ γεωλόγοι οὐδὲν ὀρυκτὸν ἀνεκάλυψαν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπερ νὰ ἔχῃ ἐπιρρεᾶσθαι τόσον παραδόξως τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς ταύτης. Μέχρι τοῦδε ὁμως, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, δὲν ἐγένετο ἀκριβὴς χημικὴ ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος τούτου.

Ὁ ὁμογενὴς καὶ φίλος κ. Μ. Ἀναγνωστόπουλος διευθυντὴς τοῦ μεγάλου δημοσίου ἐκπαιδευτηρίου τῶν τυφλῶν ἐν Βοστώνῃ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, μᾶς γράφει ὅτι μετὰ τῶν οἰκοτρόφων τοῦ καταστήματος εἶναι ἤδη τρεῖς τυφλοὶ κοφάλαλοι, ἐκ γενετῆς πάσχοντες, ἥτοι δύο μικρὰ κοράσια καὶ ἓν ἀγοράκι. Τὸ μεγαλύτερον τῶν κορασίων ἡ Ἑλένη Κέλλερ ἔμαθεν ἤδη οὐ μόνον νὰ ἀναγινώσκῃ, γράφῃ, σκέπτεται περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ νὰ ὁμιλήῃ! Τὰ ἄλλα δύο παιδάκια εἶναι πολὺ μικρὰ ἀκόμη ἀλλὰ καὶ αὐτὰ βεβαίως θὰ μάθουν. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ἐπιτυχίαν.